CENZURAT.

PLAIURI SĂCELENE

Anul V. **Nr. 2.**

Februarie
• 1938 •

Anul V. Nr. 2. Februarie 1938.

Plaiuri Săcelene

APARE ODATĂ PE LUNĂ

Revistă fondată în anul 1934. • Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Redactor: Victor Tudoran.

CUPRINSUL:

GHEORGHE ȘERBU: Gânduri bune.
VICTOR TUDORAN: Sonetul plaiurilor românești.
PLAIURI SĂCELENE: Episcopul Filotei.
VLAD ȘEITAN: Viitorul Săcelelor. II.
TĂLMĂCIRE: din Goethe — Valeriu Calciu. —
VICTOR TUDORAN: Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

Cronica literară: „Haiducii" de Mihai Horodnic (Victor Ion Critu) „Versuri" de Aurel Marin (Vlad Șeitan). **Răbojul Sprijinitorilor** și **Pentru cititor.** (Plaiuri Săcelene).

Cronica săceleană: Lista contribuitorilor la reînnoirea bisericii și școalei. Anul 1888 (Document). Act de mulțumire.

Cronica mărunță: Din lună în lună (Ion Pălțănea). **Note literare** „Mugurul" (v. ș.), *Decorație, Un gest frumos, Pavare, Parc, Note, Abonații noștri,* Ecouri din presă despre, „Plaiuri Săcelene", Cărți—Reviste—Ziare.

COPERTA: Episcopul Filotei, clișeu în zinc.

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin
Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ:

- Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an întreg.
- Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.
- Toate revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la rubrica respectivă, în baza reciprocității.
- In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile tehnicei tipografice fără nicio altă considerație.
- Cerem revistelor și ziarelor din țară să răspundă schimbului nostru.
- Vom fi recunoscători acelora ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înțeleg să contribue la cunoașterea și progresul acestor sate.

Anul V. Nr. 2. Februarie 1938.

PLAIURI SĂCELENE

revistă de atitudini și probleme săcelene.

apare odată pe lună.

Redactor: Victor Tudoran.

Gânduri bune.

Viața din Săcele, actualmente, se găsește într'o fază când noutatea abundă sub mulliple forme.

Se pare, că se lichidează un trecut cunoscut prin măreția lui și începe a se cristaliza noui direcții pentru viața Săcelenilor. Faza aceasta nu are conturi definite, nu s'au format cadre precise ci asistăm la o adaptare a trecutului, la o modificare pe care o forțează atâți factori economici și sociali.

Desigur, că este foarte dificil, să analizezi acest stadiu cu nota lui de nebuloasă. Totuși, ceeace este absolut necesar ar fi o influință o canalizare voită a vieții de aici în toate manifestările ei.

Un comandament conștient, o autoritate a unor persoane cu ample cunoștințe, cu legături adânci sunt chemate și indicate pentru o îndrumare serioasă a vieții culturale, economice și sociale de aici.

Nu este nimerit ca viața din Săcele să rămână la discreția factorilor externi, cari vor acționa fără considerație la trecut precum și fără a ține seamă de zestrea acestui trecut.

Există atâtea bunuri morale și materiale, câștigate cu strădanii îndelungate și acestea nu pot fi neglijate ci dimpotrivă trebuiesc păstrate și cultivate.

Din punct de vedere religios, aici am avut un contact strâns cu Biserica, o moralitate exemplară, îndeletniciri și deprinderi religioase cari au dat un corolar de virtuți pentru suflete.

Materialismul veacului pe care îl trăim, atingerea cu ideologiile vrăjmașe creștinismului, precum și modul nou de viață socială și economică cere o deosebită atenție pentru problema religioasă. Să, nu-și închipuie nimeni că viața religioasă a decăzut. Pulsul vieții religioase este normal. Pentru păstrarea lui, pentru direcționarea lui pe ruta sănătoasă a trecutului se cere o operă didactică din partea celor mai în vârstă.

Deprinderile bune, cercetarea regulată a bisericii, împărtăşirea cu sfintele taine, citirea cărţilor religioase, bunătatea creştinească care desarmează şi pe cel mai răutăcios, sunt o zestre care se impune tuturor generaţiilor.

Apropierea de Dumnezeu şi de biserica Sa a spiritualizat şi înălţat în toate privinţele pe Săceleni.

Tineretul să se desvolte la umbra virtuţilor bătrâne. Nu există nici un antagonism în această latură, între cei vrâstnici şi între cei care acum intră pe cărările vieţii.

Diferenţa care există pe teren economic, pricinuită de felul ocupaţiilor, precum şi viaţa socială împestriţată de străinisme, s'ar putea să pericliteze în puţin sau în mult zestrea aceasta religioasă.

Cei mai în vârstă să nu se dispenseze de obligaţia pe care o au faţă de cei tineri, pentru a face să se permanentizeze moştenirile sufleteşti bune.

Tânărul din fabrică, a cărui viaţă se trece sub măsurătoarea cronometrică, precum şi a celui din birou trebuie să fie şi pe mai departe păstrător al deprinderilor sfinte.

Viaţa sufletească are trebuinţă de o stabilizare, şi aceasta nu se poate primii decât numai dela „Evanghelia lui Hristos".

Imperativul timpului ar fi o aprofundare serioasă asupra problemelor duhovniceşti, ce s'ar recruta pe urma citirei Sf. Scripturi.

In faţa rătăcirilor, fie pe urma narcoticului economic, fie a rătăcirilor sectare, Biserica ortodoxă are neapărată trebuinţă de un misionarism laic, pe lângă cel de ierarhie, şi aceasta s'ar putea recruta din rândurile acelor cari moştenesc un trecut religios.

Preot ***Gheorghe Şerbu.***
Satulung.

SONETUL PLAIURILOR ROMÂNEŞTI.

Am străbătut poieni şi luminişuri,
In zori de zi şi'n pragul înserării,
Am străduit urcând culmi şi suişuri
Prin stâncile şi pe toţi munţii ţării.

Am despicat cu ochii zarea toată,
In miez senin din caldă zi de vară,
Şi-am admirat toţi munţii cum stau gloată,
Inşiruiţi pe-a ta spinare, Ţară!

Am sărutat izvoarele mărunte
Şi-am mers pe cărări şerpuitoare,
Cu gândurile strânse ghiem subt frunte,

Eu am jurat ca'n lupte viitoare,
Cu sufletul călit, gata să'nfrunte,
Să te păstrez mereu nemuritoare.

Victor Tudoran.

Episcopul Filotei.

Născut în Satulung la anul 1800, *Dimitrie Pârşoiu,* având vădite înclinări spre cele bisericeşti, a ucenicit la Mânăstirea Neamţului, apoi la Sfântul Munte pentru ca la Muntele Atonului să fie tuns în cinul călugăresc. Tot aici primeşte numele de *Filotei.* Trimis în ascultare la biserica grecească din Bucureşti, prin Episcopul Chesarie al Buzăului, ajunge în curând arhimandrit şi econom al Episcopiei.

Murind Chesarie, este ales Episcop al Buzăului, unde lucrează pentru îmbogăţirea bisericilor cu cărţi de psaltichie şi de ritual, a lucrat pentru ieşirea la lumină a Sfi. Scripturi şi a luptat pentru unirea principatelor. Moare în 16 Aug. 1860.

Episcopul Filotei a fost unchiul poetului săcelean *Nicolae Nicoleanu,* pe care îl luase de mic la Buzău, dându-l la carte.

Plaiuri Săcelene.

Viitorul Săcelelor.

Studiu din punct de vedere economic şi românesc.

II.

In numărul de faţă vom trata primul capitol din studiul ce ne-am propus a face, deci vom desbate problema *electrificării tramvaiului Braşov-Satulung şi prelungirea lui până la Zizin.*

Satele săcelene, dar mai ales cele patru: Baciu, Turcheş, Cernatu şi Satulung, prin aşezarea lor geografică, sunt predestinate pentru staţiuni climaterice. Nu au însă drumuri bune, iar şoseaua, deşi este *naţională,* pare mai rea decât un drum judeţean. Circulaţia mare a carelor de povară, în majoritatea lor ungureşti, cu osii de fier şi şina dela roţi îngustă, fac ca drumul principal al Săcelelor, să fie un adevărat *exemplu* de *drum românesc.* Taxicourile fac adevărate salturi şi echilibristice figuri, pentru ca răsmeriţa arcurilor să împrăştie călătorii de pe o parte pe alta a băncilor. Acest mare neajuns, la care se mai alătură altele locale şi mai mici, fac ca Săcelele să fie ocolite de vizitatori. De 10-15 ani, Săcelele n'au drumuri. In schimb au electrică, apaduct, aer de brad ozonat, soare, linişte, căldură în timpul verii şi un oraş mare în apropriere.

Toate planurile de pavare sau modernizare a drumului principal, au rămas fără efect. Conducătorii politici de sector nu au putut realiza nimic. Drumul a rămas tot prost.

Nimeni nu s'a gândit că drumul principal al satelor săcelene ar fi în stare mai bună, dacă ar fi scutit de carele de povară. Totuşi acestora le-ar trebui alt drum! Firește! Atunci cum s'ar putea rezolva problema? Dar să facem o mică abatere pentru a ajunge la soluţie.

De mai mult de 15 ani, cu concursul primăriilor săcelene a

luat ființă în Săcele, *societatea anonimă română pentru producerea și distribuirea energiei electrice „Tărlungul"*, care, după cât suntem informați, lucrează din punct de vedere al beneficiului, bine. Cu conducerea ei a fost însărcinat dl. Inginer *Iordan Teodosiu.* Din informații absolut sigure, am aflat că societatea „Tărlungul" are surplus de curent, pe care îl furnizează, conform unei convenții, *la un preț foarte mic,* unor industrii de pe Valea Prahovei. Chiar se spune că nici nu lucrează cu toată capacitatea dinamurilor sale, neavând cerere de curent. Surplus de energie electrică deci are din belșug.

Dacă dl. Inginer *Iordan Teodosiu,* ar fi fost mai apropiat de aceste Săcele, ale căror nevoi avea datoria să le cunoască și să le caute o rezolvare justă, nu să se mulțumiască numai a fi pur și simplu conducătorul unei întreprinderi care își trage toată existența din aceste sărăcite Săcele, ar fi putut gândi că un tramvai electric prin mijlocul acestor sate ar fi pe lângă util populației și rentabil. Cei 15 ani de conducere a societății, i-ar fi cerut aceasta. Trebuia convinsă societatea *Căilor Ferate Particulare Brașov—Satulung,* că o asemenea afacere ar scuti populația Săcelelor de cursele de autobuze, putând în același timp merge mai confortabil. Dacă nu erau ei amatori, se găsea poate *Societatea Tramvaielor București* care să intre în combinație cu „Tărlungul" ori chiar grupul capitalist din care face parte și societatea „Tărlungul". Natural, pentruca această chestiune să prindă, trebuia puțină dragoste pentru Săcele, lucru pe care, o mărturisim sincer, nu putem bănui la dl. Inginer *Iordan Teodosiu. Casele de Citire din Săcele au plătit curentul consumat ca oricare abonat, deși ele serveau un scop real de cultură și ar fi meritat dacă nu o scutire dar cel puțin o reducere.* Acesta-i doar un mic exemplu.

Atunci locul drumului pentru povară ar fi rămas actualul terasament al liniei ferate Brașov-Satulung până la Dârste, iar de acolo porțiunea de șosea București-Brașov, care se'ntrebuințează și azi. In caz că tramvaiul actual nu ar fi intrat în combinație, atunci se putea face un drum comunal paralel cu linia actuală pe la marginea satelor. Și deci soluția ar fi fost foarte ușor găsită. Linia tramvaiului electric prelungită și la celelante trei sate săcelene.: *Tărlungeni, Purcăreni și Zizin,* cel din urmă fiind stațiune climaterică-balneară foarte cunoscută, ar fi asigurat un randament mult mai mare acestei noui întreprinderi. Dar despre societatea „Tărlungul" vom mai vorbi când vom trata punctul de vedere românesc al întreprinderilor săcelene.

Pentru numărul viitor vom desbate: *intelectualii și cooperația săceleană.*

Vlad Șeitan.

PAGINA
POEZIEI TINERE

In dorința de a înlesni afirmarea tinerilor scriitori, cât și a debutanților, înființăm această *pagină a lor*, în care vom da ospitalitate tuturor talentelor tinere.

TĂLMĂCIRE

din limba germană IOHANN WOLFGANG GOETHE.

Regele din Thule.)*

Intr'o insulă, departe, un castel ce stă pe maluri,
Înălțat pe-o stâncă 'naltă, e mereu bătut de valuri.
In terasa dinspre mare, la o masă ce-i întinsă,
Șade regele, bătrânul, cu privirea tristă, stinsă.

Luându-și cupa într'o mână, el o soarbe dintr'o dată
Și începe să vorbească. Ofițerii-ascultă îndată.
„Cupa ce o țin în mână, știe vremuri mult mai bune.
„Ea îmi știe taina vieții; doară ea v'o poate spune".

„Fruntea mea e încrețită; părul iată, a albit,
„Și nu știu de câtă vreme, fața mea n'a mai zâmbit.
„Fiindcă simt clipa din urmă, că acuma îmi sosește,
„Vreau să știți, că a mea viață, vă ascunde o poveste".

„O poveste de iubire! Am iubit și eu odată,
„Inger alb cu chip de zână, am iubit și eu o fată.
„Fericirea-i însă scurtă. Moartea ei neașteptată,
„Imi răpește-atâtea visuri, îmi distruge viața toată".

„Inainte ca să moară, ea îmi mai putu să-mi dea,
„Cupa-aceasta, ce atuncia, lângă dânsa o avea.
„Fiindcă simt sfârșitul vieții, eu la toți vă dăruesc,
„Câte-un lucru de valoare, numai cupa mi-o opresc".

Și-și sfârșește-aici discursul, iară cupa o aruncă,
Să-se piardă 'n marea-albastră, peștii 'n fund, cu ei s'o ducă.
Ochii regelui atuncea, s'au închis pentru vecie,
Și în somnul lui de veacuri, zâna lui, iar o să vie.

Valeriu Calciu.

---

*) Insulă legendară la capătul pământului.

In această pagină redacția dorește a publica numai poezii cu adevărat originale. Cum timpul nu ne permite a cerceta originalitatea fiecărui colaborator în parte, redacția roagă pe toți confrații și cititorii, a ne semnala orice furt literar, ce ar constata în versurile ce publicăm, pentru a denunța și noi la rândul nostru, cititorilor, numele plagiatorului. *Redacția.*

Din Ardeal prin Muntenia în Oltenia.

— note de drum. —

(urmare)

Cum eşirăm în muche, zărim în valea Tigvenii. Dădui bice cailor, vraja nopţii fugise, iar căruţa sdruncina pe prundişul drumului. Din faţă, o perdea de nori negri îşi întindea sprânceana stufoasă, iar fulgerele brăzdau în partea aceea cerul. Norul se aproapia de noi. Am ajuns în Tigveni pe la ora 10 noaptea. La cârciumă la Nea Oncică nu găsirăm loc. Avea musafiri. Culmea ghinionului fu, că nu găsirăm la nici una din cârciumile din sat. Am tot întrebat, până ne trezirăm afară din comună. Tunetele şi fulgerele se înteţeau şi parcă începuse să bure de ploaie.

— Ce ne facem ? întrebă Tibi curios.

— Unde dormim ? întrebară şi ceilalţi.

— Afară pe câmp, răspunse Costică Rădoi zâmbind.

Iată pe dreapta zărim postul de jandarmi. In acel moment îmi fulgeră prin cap o idee. Ce-ar fi să.... dormim..... Incepui să râd în mine. Nu se poate. Totuşi mă scoborîi din căruţă, împreună cu Costică Rădoi. La post era lumină. Costică bătu în uşe. Iese un sergent instructor. Mă prezint, îi spun cum e cazul şi îi cer un sfat. Unde am putea dormi ? După ce ne înnumără toate cârciumile pe care noi le încercasem, iar după ce eu îi răspundeam sistematic că „nu au loc," termină zicând :

— Păi de, ştiu eu unde să mai încercaţi !

Deodată îmi trecu prin cap o idee năstruşnică.

— Domnule Şef, nu cumva aveţi pe-aici vreo odaie în plus. Chiar goală, avem noi pături, numai nu am vrea să dormim sub cerul liber, se poate să plouă la noapte, şi avem şi două dudui cu noi.

— Cameră goală nu avem, dar....

— Dar ?, întrerup eu nerăbdător.

— Vă dau dormitorul jandarmilor, spuse şeful puţin stingher.

— Cum se poate Dom'le Şef, făcui eu, dar ostaşii unde dorm ?

— Asta-i treaba lor, numai să vă convină dvs., accentuă şeful.

— Nouă ? v'asigur că ne va conveni !

Pornirăm spre căruţă. Fetele şi Tibi erau curioşi să vadă cum am rezolvat dormitul.

— Dormim la post, făcui eu acru !

Toţi au rămas uimiţi, neştiind ce să facă !, să râdă sau să fie serioşi ? Până la urmă au început să râdă sgomotos.

Am tras căruța în curtea postului, am prezentat șefului pe cele trei persoane și am pătruns în dormitorul ostașilor. Efectivul postului: un sergent și doi jandarmi. Soldații au ajutat lui Costică să dea fân la cai, apoi am mâncat și ne-am culcat. Fetele s'au culcat amândouă într'un pat, eu cu Tibi fiecare în câte un pat, iar Costică pe țoalele din căruță, tot în dormitor, jos lângă ușe.

— Măi fraților, mai liniștit ca azi n'am să dorm în viața mea. Dacă și de-aici îmi va fura ceva dela căruță, s'a dus dracului jandarmeria.

— Fi serios Costică, tocmai la post să te fure?

Eu cugetam că noi suntem singurii care am primit să dormim de bunăvoie la .... post. Putem fi trecuți în istoria postului din Tigveni.

Somnul ne cuprinse ușor, în paturile cazone, în timp ce afară ploua de vărsa cu bota.

*

Ziua VI-a. 22 Aug. 1937. Dimineața ne scularăm voioși. Dormisem bine la .... post și nu visarăm nici urât. Ne pregătim de plecare. Mă dusei să-l salut pe șeful de post. Mi se păruse altul. Se prezentă. Mă prezentai și îi dădui ca amintire câteva numere din revistă, rugându-l să vină să facem o poză cu toții. Noul sergent instructor veni și se prezentă fetelor. Ambele erau să isbucnească în râs și nu s'au dumirit decât pe drum, când le-am spus că este al doilea șef de post, care a venit azi noapte din patrulare. Celălalt de seara plecase în patrulare. Ne-am fotografiat cu el în căruță, având câte un jandarm în față și unul în spate, ambi cu arma la picior. Parcă eram în stare de arest cu căruță cu tot. Lumea se uita la noi ca la urs.

— Ce-o fi fa, cu ăștea? șopti una mai tinerică, aplecându-se către o țață mai otova.

— Or hi niscaiva mucări Lino, răspunse a doua.

— Da dă ce se trage'n chip don'Șef cu ei?

— Eu știu. Și rămase toate trei cu ochii sgâiți la noi și cu degetul arătător pe buze.

Căruța porni veselă spre Râmnicul-Vâlcea. Șoseaua era răcoroasă iar cerul senin. Am trecut prin BurlușI, Popești, Aldești, Sâmnic, Goranu. Iată am ajuns pe malul Oltului care curgea leneș și gălbui, formând mii de valuri șerpuitoare. Părea că duce pe spinarea valurilor, toată vitejia Ardealului. L'am trecut pe un pod frumos de fier. Ne găsim deci în Râmnicul-Vâlcea sau mai bine zis în Oltenia. Am găzduit la un hotel de mâna întâia, am tras căruța și caii într'un

grajd improvizat şi am luat masa în grădina-restaurant a aceluiaşi hotel. Grădină mare, spaţioasă şi orchestră bună. La 11 1/2 ne-am stâlcit cu toţii într'un fel de taxicou, care făcea curse spre Brezoi. Am coborît la Călimăneşti. Staţiune frumoasă, cu vile şi hoteluri elegante şi cu foarte mulţi sezonişti. In ziua aceasta se alerga circuitul automobilistic al României, şi foarte mulţi gură-cască aşteptau trecerea maşinelor de cursă, cari făceau un sgomot asurzitor. Începuse să plouă mărunt. Luarăm o maşină şi plecarăm la Cozia. Pătrundem smeriţi în curtea vestitei mânăstiri, întemeiată de Mircea cel Bătrân în anul 1386. Biserica Mânăstirii ne impresionează. Patru coloane mari, albe, susţin pridvorul larg şi spaţios, după care — printr'o uşe prea mică faţă de întreaga clădire, — intrăm în biserică. Iată pe unul din pereţii interiori, pe Voievodul Mircea cel Bătrân, în costum de cruciat, mândru, viteaz şi hotărît. E aşa de frumos, că nu-i mirare dacă această pictură l-a inspirat pe Grigore Alexandrescu să scrie nemuritoarea poezie *„Umbra lui Mircea la Cozia."* Din străfund de suflet versurile lui Alexandrescu, izbucnesc clare:

„Ale turnurilor umbre peste unde stau culcate,
Către ţărmul din potrivă se întind, se prelungesc
Şi ale valurilor mândre generaţii spumegate
Zidul vechi al mânăstirii în cadenţă îl izbesc".

Aici îşi doarme somnul de veci Mircea cel Bătrân, iar lângă mormântul lui, săpat în piatră în formă occidentală, se află mormântul Doamnei Teodora mama lui Mihai Viteazul, care călugărindu-se aici, a luat numele de Teofana. Pentru mormântul lui Mircea cel Mare, s'a pus o piatră de mormânt în 1936 prin îngrijirea Comisiunii Monumentelor Istorice, cu textul compus de dl. profesor Nicolae Iorga:

„Aici zac rămăşiţele acelui care a fost Mircea Intemeetorul, Domn al Ţării Româneşti, Duce de Făgăraş şi Almaşi, Ban al Severinului. Stăpânitor al Silistrei şi Dobrogei, Despot al Impărăţiei Răsăritului, Biruitor al multor neamuri, pentru pacea ţării sale şi ctitor de lăcaşuri nemuritoare 1386-1418".

In partea dreaptă a bisericii se află o fântână ţâşnitoare — un fel de havuz — cu bazinul din piatră, din care se ridică o cruce modestă. Apa este limpede şi rece încât se pot vedea cum înnoată, păstrăvi strălucitori şi iuţi.

Pe crucea dela această fântână, găsim inscripţia:

„Prin această cruce vine din munte apă dulce şi se varsă într'acest havuz rece, bună de băut spre răcorirea oricărui suflet. Care havuz s'a reparat la 1857 Iunie".

— Mânăstirea Cozia. (stânga). —

Vizitarăm apoi bazarul Mânăstirii Cozia şi expoziţia mânăstirilor Oltene. Ne-a reţinut privirea nişte odăjdii admirabil lucrate din fir strălucitor de aur şi brodate cu mătase frumos colorată.

Trecurăm şoseaua şi urcarăm la bisericuţa lui Radu Paisie şi a fiului său Marcu, numită Bolniţa Coziei. Biserica pare mai uşoară, mai sveltă, zidită — un rând de piatră albă, un rând de cărămizi roşii —, cu un brâu variat din rânduri de zimţi, tocmai pe sub streaşină. Mai are pe pereţii dinafară firide lungi, cari încep de jos şi se arcuiesc până sub brâul bisericii. Are un nu ştiu ce elegant în toată înfăţişarea ei.

Pictura înfăţişează în rândul ctitorilor pe Radu Paisie, pe Marcu fiul acestuia, pe Doamna Ruxandra soţia celui dintâiu şi Domniţa Zamfira, copilă.

Am părăsit aceste locuri patriarhale, am lăsat să coboare liniştită ceaţa alburie pe Olt şi ne-am întors cu maşina la Căciulata. Am vizitat staţiunea iar pe jos am mers la Călimăneşti, am vizitat parcul staţiunei, ne-am pozat şi am mâncat câte o prăjitură. La ora 4 am plecat cu autobusele C.F.R. — elegante şi foarte confortabile — iar pe la 17 am fost în Râmnicul-Vâlcea. Am văzut parcul, foişorul oraşului, de unde ai o admirabilă privire asupra întregului oraş, apoi cu o trăsură am mers la periferie unde am vizitat ruinele cetăţii lui Radu dela Afumaţi. Intorşi în oraş, am mai vizitat o biserică, cu geamurile dela turlă tot în forma celor dela mânăstirea Curtea de Argeş, adică oblice.

Am luat masa în grădina-restaurant a hotelului nostru, am ascultat orchestra — care ne-a plictisit numai cu opere — şi am remarcat că mâncarea era foarte bună şi foarte ieftină. Tocmirăm o maşină pentru a doua zi şi ne-am dus la culcare.

Am adormit târziu, deoarece odaia noastră era vis-à-vis de grădină, iar orchestra — care acum cânta în ciuda noastră numai arii naţionale — ne-a sâcâit până pela 1 noaptea.

In curte, Costică Rădoi, aşezat în vârful căruţii, împreună cu comisionarul hotelului nostru şi cu un băiat dela bucătărie, care îi ţine lumină cu un fel de felinar, făcea chef în „trei". Alături de ei, despărţiţi doară numai de un gard de scânduri, era orchestra restaurantului. Dimineaţa, îl întreb pe jupân Costică:

— Şi cum ţi-a venit măi Costică, să faci azi noapte chef, de unul singur?

— Păi cum să nu beau Dom' Victor când muzica nu mă costa nimic! Costică în felul lui, avea dreptate.

(va urma) ***Victor Tudoran.***

CRONICA LITERARĂ

„Haiducii" de Mihai Horodnic. *Piesă în trei tablouri. Tip. „Bucovina" I. E. Torouțiu, București. Prețul Lei 30.—*

Din tiparnițile dlui. Torouțiu, ne-a sosit un elegant volum, cinste a technicei tipografice românești, care cuprinde piesa regretatului *Mihai Horodnic*, mort în floarea vârstei — 19 ani— fără a fi avut prilejul a ne oferi întreg talentul de care ar fi fost capabil.

Volumul începe cu o mică „schiță biografică" despre autor, însoțită de o scrisoare către Dl. Torouțiu, ambele semnate de scriitorul bucovinean *Vasile I. Posteucă*, un sincer prieten a celui care a fost odată *Mihai Horodnic*. Ii urmează scrisoarea răspuns a editorului *I. E. Torouțiu*, către Vasile I. Posteucă.

Trebuie să subliniem aici, în această revistă, la fel animată de entuziasm, gestul editorului fin și înțelegător, precum și cinstirea amintirii lui Horodnic, de către un prieten bun.

Ambele aceste gesturi trec peste zăgazul vremilor de azi, în care pofta de câștig întunecă faptele frumoase, și se fixează pilde grăitoare în viitor.

Dacă tema dramatică a piesei *„Haiducii"* nu are forța de a sgudui profund sufletul cititorului, — este și logic de altfel autorul fiind prea tânăr — posedă în schimb două calități mari: *întâi*, suflul românesc care este risipit în toate rândurile ei, și *al doilea* dorul de viață liberă și dreptate împletit pe farmecul codrului românesc. Numele haiducilor deasemenea mioritice, — *Groza, Fagure, Cetină, Mitru, Gruie, Dragu, Voicu, Toma, Busuioc, Barbu, Lisandru, Păun, Brumărel*, precum și *Șoiman*, Căpitanul lor, — fac din această piesă o bună lectură. O încercare de reprezentare pe prima noastră scenă, cu o distribuție aleasă, ar fi un spectacol autentic românesc. Dar aceasta, *azi*, va fi cam greu. Timpul poate va oferi odată, cândva și *Haiducilor* lui *Mihai Horodnic* lumina rampei.

Ar fi cea mai mare satisfacție ce s'ar da *„post mortem"* nenorocosului *Mihai Horodnic*.

Victor Ion Crifu.

„Versuri" de Aurel Marin. *Țara Bârsei 1937. Institutul de arte grafice „Unirea" Brașov.* Poetul *Aurel Marin* este la al patrulea volum de poezie, care se pare îl consacră definitiv. Nu cunoaștem nici unul din celelalte trei și anume: *„Lumini"* 1933; *„Volder"* 1935; *„Intrarea în pădure"* 1936; dar credem că și în acelea se găsesc poezii la fel de bune. In prezent vom recenza volumul *„Versuri"*, proaspăt primit la redacție. O spunem dela început — să fim înțeleși — că poetul *Aurel Marin* are talent, mult și prețios. Dar ca oricare făuritor de versuri, are și unele părți slabe, care atârnă plumb de sborul liniștit al talentului său. Nu voim a jigni pe nimeni, chiar când acea persoană este și colaboratorul unei reviste de talia *„Gândirei"*, dar suntem siguri că poeziile de care ne vom lega, nu au apărut în reviste de calibru literar, ci sunt mai mult o creație pur personală și poate de aceia mult mai dragă autorului. *Aurel Marin* scrie frumos:

Adese, în târzie seară, peana
Așterne slove de zădărnicie.
De-a visului ciudată fărnicie
Greșește mâna, obosește geana.
(Târzie seară)

Poetul are imaginație bogată, descriere bună, versul viu, muzical, chiar rimă plină. Acolo unde poezia e muncită, gândită, forțată chiar să se cristalizeze în formă clasică, autorul reușește adevărate perle de vers. Iată unul, nu dintre cele mai bune:

Păsări albe, peste casă,
Trec în zarea de mătasă,
Pe cărarea Sudului,
De-asupra agudului,
(Toamnă)

Totuşi, după cum am mai spus, poetul *Aurel Marin,* creiază şi un fel de poezie *personală,* dacă am putea-o numi, pur şi simplu numai din dorinţa de a fi nou. Este un fel de plăcere, credem, întocmai ca la colaboratorul nostru *Nicolae Moisiu,* care îşi despărţise un *sonet perfect,* în forma unei poezi absolut moderniste. Numai că la *Aurel Marin* poezia altfel aranjată, nu poate da o formă clasică.

Pentru orientarea cititorului, o publicăm mai jos:

Pe lângă păduri, treci nepăsător.
Acolo sunt flori nenumărate,
Mărunte, în singurătate,
Sub vântul care bate peste toate, uşor

Izvoare, în frunze, răsar.
Din ramuri se scutură'n ierburi lungi,
Umbrele,
Rar.

Acum gâzele, părăsind potirele,
Unde şi-au odihnit subţirele
Aripi şi suflete, cântă,
Ies în poteci şi cântă,
In mireasma florilor, cântă.
(Drum în pădure.)

Orice s'ar spune că poate fi, dar poezie frumoasă, şlefuită, nu este. Poate fi poemă în proză, cu împărechieri poetice, descriere reală, chiar cu rimă întâmplătoare, dar nu este poezie de calibrul celor publicate mai sus.

N'are ritm egal, are idei continuate în alte rânduri şi ca poezie, nu are nici chiar versuri prea gândite, prea cristalizate. Asemenea versuri sunt foarte uşor de făcut, dar publicate, rup armonia poeziilor de factură înaltă.

Noi nu voim a lăuda numai, cum fac foarte multe reviste literare din categoria *„Banatului literar"*, ci spunem verde în faţă oricui, fiind convinşi că îi facem un bine pentru viitor. Nu toţi făuritorii de versuri sunt perfecţi, adică genii, aşa după cum nu toţi oamenii sunt la fel de deştepţi sau îndemânatici.

Când *Aurel Marin,* va reuşi să-şi lepede plumbul versurilor neinspirate, va fi pe drept cuvânt un real talent, integral recunoscut de toată critica românească obiectivă sau mai puţin sinceră şi mai mult interesată.

Noi, dela această revistă, care nu depinde de nimeni şi care nu are aranjamente literare de susţinut, ne spunem clar părerea, chiar dacă ar supăra pe cei cu talent.

Dacă *Aurel Marin,* va căuta să ne înţeleagă, ne va da dreptate, în caz contrar se va supăra. Oricare ar fi rezultatul, noi am scris mai sus, numai ceiace am crezut că trebuie să ştie autorul. **Vlad Şeitan.**

Războiul Sprijinitorilor.

O rubrică nouă care va apare numai atunci când gesturi demne de reţinut şi fixat pentru cei ce ne vor urma, ne va sili a le însemna în paginile acestei reviste. In luna Decemvrie a anului trecut, am primit din partea *Chestiturii Senatului* din Bucureşti, suma de Lei 5.000.— (cinci mii), drept sprijin pentru editarea revistei. Deaceea aducem şi pe această cale cele mai sincere mulţumiri dlui. profesor universitar *Alexandru Lapedatu,* fost ministru şi fost preşedinte al Senatului României, pentru ajutorul ce ne-a acordat din partea acestei instituţii.

Plaiuri Săcelene.

Pentru cititorii care ne întreabă încontinuu de ce nu înmulţim numărul de pagini, ţinem a-i informa că am putea face aceasta numai dacă s'ar găsi un număr de Săceleni înstăriţi, *cari donând fiecare după posibilitate, sume mai importante,* s'ar putea strânge un fond de cel puţin 20.000.— lei, pentru anul în curs.

In acest caz am putea apare cu fiecare număr în 36 pagini, în loc de 20 pagini cât apărem acuma. Cât priveşte materialul de publicat, *avem destul* şi foarte interesant, dar pe care acum nu îl putem publica *din lipsă de spaţiu,* fiind prea lung.

Totul depinde natural dacă se vor găsi printre Săcelenii noştri, acei binevoitori, care pentru anul în curs, să-şi ia sarcina de *„cititorii revistei pe 1938"*.

Plaiuri Săcelene.

CRONICA SĂCELEANĂ

(continuare din numărul trecut)

Lista contribuitoriloru la reînoirea bisericii şi şcolei an. 1888.

		fl.	cr.
1	Voicu V. Roşculeţu	118	—
2	Ion R. Boncotă	80	—
3	Un ciobanu răposatu a lui I. R. Boncotă	89	—
4	Dumitru Jarnea	20	—
5	Voicu V. Roşculeţ jun	25	—
6	Nicolai N. Gologan	20	—
7	George Deleanu	20	—
8	Drăgan Păltănea	20	—
9	Radu Jarnea	15	—
10	Nicolai Clinciu	15	—
11	George V. Gologan	15	—
12	Radu Urezu	15	—
13	Petru Boncotescu	50	—
14	George Mandaiu	26	—
15	Ioan B. Stroie	10	—
16	Dumitru Stoica	10	—
17	Radu R. Popia	10	—
18	Georghe Ghia	10	—
19	Nicolai Clinciu	10	—
20	George N. Păltănea	10	—
21	Ion Roşculeţ	10	—
22	George Boeriu	10	—
23	Voicu Stroie	10	—
24	Dumitru Comşa	10	—
25	Ion Comşa Fulga	10	—
26	Ion Moroianu	10	—
27	Stoica St. Jarnea	10	—
28	Dumitru Boncotă	10	—
29	Ion Adamu	10	—
30	Radu Popia	10	—
31	George Z. Tohăneanu	10	—
32	Stan Boncotă	9	—
33	Radu I. Păltănea	10	—
34	Alexe V. Stroie	8	—
35	George Colceagu	6	—
36	Ion St. Fătu	5	—
37	Nicolai Crisbăşeanu	5	—
38	Constantin C. Stoica	5	—
39	George Voinea	5	—
40	Iordache Munteanu	5	—
41	George Peteu	5	—
42	Savu Cârnu	5	—
43	Ion Jarnea	5	—
44	Ion I. Vineş	5	—
45	George G. Şeitan	5	—
46	Nicolai Balca	5	—
47	Stan Gh. Şeitan	8	—
48	George Olariu	4	—
49	Radu U. Şeitan	5	—
50	Ion Ovesea	5	—
51	Ion Urezu	5	—
52	Bratu Munteanu	5	—
53	Vid. Par. Golea	5	—
54	Ion Jarnea	4	—
55	Savu Drăghiciu	4	—
56	Petru Ghia	4	—
57	Iancu Dr. Ghelase	4	—
58	Constantin Stoica	3	—
59	Ion Necula	3	—
60	Ion Orjan	3	—
61	Stan Orjan	3	—
62	Nicolai Marcu	3	—
63	George R. Ovesea	3	—
64	Ion I. Boncotă	3	—
65	George I. Munteanu	4	—
66	Irimia Râşnoveanu	3	—
67	Neagoie Popia	5	—
68	George Tuţuenu	3	—
69	Stan Encica	3	—
70	Jene Cernatu	2	—
71	Radu Carpen	2	—
72	Radu Filip	2	—
73	George R. Şeitan	2	—

74 Ion Râşnoveanu . . . 2 —
75 Lazăr Trâmbiţaşu . . 2 —
76 Constantin Munteanu . 2 —
77 George Şeitan . . . . 2 —
78 Ilie Munteanu . . . . 2 —
79 Nichită Roncea . . . 2 —
80 Ion Căşuţu . . . . . 2 —
81 George Moldovenu . 2 —
82 Ion St. Şeitan . . . . 2 —
83 Voicu R. Marcu . . . 2 —
84 Vid. Sora Ovesea . . 2 —
85 George Vineş . . . . 2 —
86 Alexe Boncotă . . . 2 —
87 Ilie Ionescu . . . . . 2 —
88 George Petrinică . . 2 —
89 Sandu Gologan . . 2 —
90 Radu U. Şeitan . . 2 —
91 Stan Roşculeţ . . . 2 —
92 Ioan Păltănea . . . 2 —
93 Vid. Ion Ciupală . . 2 —
94 Dumitru Peteu . . . 2 —
95 Petru Stoia . . . . 2 —
96 Constantin Buzăeanu . 2 —
97 George Precup . . . 2 —
98 Ion Dihoiu . . . . . 2 —
99 Ion Filip . . . . . 2 —
100 Ion P. Scheu . . . . 3 —
101 George Dr. Şeitan . 5 —
102 Iordan Pârşoiu . . . 2 —
—

şi mai mulţi alţii cari au contribuit sume mai mici şi mai mari cari se vor scrie în protocolele contribuirilor pentru biserică şi şcolă, din motivul că colectătorii nu au fost pe acasă ca să dea deslușirile necesarii la compunerea acestei liste.

Satulungu în 22 Septembre 1888 st. v.

ss. ***George Fulea***
secretarul comitetului parochial.

Act de Mulţumire.

In numele consiliului parohial şi al tuturor drept credincioşilor creştini dela biserica Sfinţii Arhangheli din Satulung, exprim cu adâncă recunoştinţă mulţumirile noastre stimatei Doamne *Paraschiva Ştefan Butu,* mare proprietară în Ploeşti, care din curată evlavie şi creştinească dragoste ce totdeauna a arătat către Casa Domnului, a dăruit sfintei noastre biserici două sobe mari de teracotă în valoare de 25.000 Lei, întru eternizarea memoriei scumpului soţ decedat *Ştefan R. Butu,* fiu al bisericii noastre. Domnul să o dăruiască cu deplină sănătate ca şi pe viitor să mai săvârşească astfel de fapte nobile pentru înfrumuseţarea Casei Domnului.

Sfinţirea s'a făcut în ziua de Sf. Ştefan, a 3-a zi de Crăciun.

Preot. Petru Leucă.
paroh.

Satulung, 31 Decemvrie 1937.

●●●●● CRONICA MĂRUNTĂ ●●●●●

Din lună în lună. Vă spunem dela început: cronica din această lună este săracă, fiindcă puține au fost evenimentele la Săcele în acest timp. Drept este, că am putea scrie pagini întregi despre evenimentele politice din ultima vreme, tot atât de numeroase și de variate la Săcele ca și aiurea. Dar cum nu am situat niciodată politica pe primul plan al preocupărilor noastre, o vom lăsa și de astă dată de-o parte.

Uite de exemplu am putea spune ceva despre societatea *„Săceleana"*. Mai bine zis despre schimbarea de conducere dela această societate. In ședința extraordinară — nici nu se putea altfel — dela 6 Ianuarie a. c. după discuții ce se spun că ar fi fost foarte animate, s'a ales noul comitet sub președinția dlui. *Florin Pană*. Din comitet fac parte Dnii. *Anghel Conduleț, Ion Țolea, Ion Popea, Viorel Leucă, Ion I. Tocitu*. Nu putem decât să felicităm noul comitet. Ne exprimăm totuș regretul că nu fac parte din acest comitet anumite persoane cari au contribuit pe timpuri la înflorirea acestei societăți și cari credem că ar fi fost și în viitor tot atât de folositoare. Dealtfel, după cum suntem informați, compunerea noului comitet ar fi cam nemulțumit pe mulți dintre membrii societății. Mărturisim sincer, ne-ar părea rău dacă s'ar ajunge la o desbinare între membrii și — spre binele societății — nu dorim decât o grabnică împăcare. Noi atâta avem de spus deocamdată. Confratele *Ion Despan* și-a propus însă să se ocupe mai pe larg de această problemă într'un număr viitor.

Acum să mai vorbim și despre altele. Despre întâmplări mai vesele; despre baluri. Nu au fost prea multe. Poate din cauză că Săcelenii noștri nu prea sunt obișnuiți să petreacă, decât *„din an în Paști"*, iar în nopțile acestea lungi de iarnă preferă să stea acasă la taifas, poate și din alte cauze. De, știm și noi ce să mai zicem!

In seara zilei de 15 Ianuarie a. c. *Legiunea de Jandarmi Brașov*, prin postul de jandarmi din Satulung, a organizat un bal în salonul Dlui. *Gh. Median*, în folosul sanatoriului jandarmilor dela Carmen-Sylva. A cântat orchestra Regimentului 89 Inf. Tombola a fost bogată și bine aranjată. S'a petrecut destul de bine, până în zori.

Tot atât de bine, ba poate chiar mai bine s'a petrecut și la *balul mocănesc* dela *Purcăreni* din seara zilei 22 Ianuarie a. c. Balul a fost organizat ca și în anii trecuți de către dnii: *Gh. Dogaru* și *Gh. Lungu*, cu concursul dlor: *Irimia Pascu* înv. dir. și *I. Popica* înv. Au participat peste 150 săceleni îmbrăcați în costume mocănești. De remarcat e faptul că în această localitate se păstrează anumite obiceiuri, cari în celelalte sate săcelene nu se mai cunosc de mult. Intre altele este și jocul călușarilor. La balul mocănesc din acest an a fost jucat de o echipă de 10 tineri săceleni sub conducerea dlui. *Ion I. Dogaru*. Venitul net de 3.500 lei a fost destinat fondului pentru ridicarea monumentului eroilor din Purcăreni. Fondul acesta se ridică în prezent la suma de 70.000 lei și a fost realizat prin subscripție publică și din beneficiile dela diferitele serbări. Construcția monumentului va începe în primăvara acestui an și va costa circa 76.000 lei. Dar asupra acestui subiect vom mai reveni.

Vă veți fi închipuit probabil că am luat și noi parte la acest bal, de vreme ce posedăm date atât de complecte. Ei nu-i așa! Spre regretul nostru nu ne-am putut duce fiindcă ni s'a adus târziu la cunoștință și nu am avut timp să ne . . . spălăm cioarecii. Și de! să te duci în sat strein cu cioarecii nespălați, nu se face. Așa că ne-am lăsat păgubași. Cum nu avem până în pre-

zent un serviciu special de informaţii am fost nevoiţi să ne *„deplasăm"* cu o sanie *„la faţa locului"* cu redacţia şi administraţia, spre a afla ce a fost şi cum a fost. Am avut însă ghinion de am nimerit un timp care numai de plimbare nu era potrivit. Ne a udat ciuciulele o ploaie măruntă. Păi nu-i aşa că asta-i curat ghinion: să plouă în miez de iarnă, tocmai, când noi ne plimbam cu sania. Dar nu ne am supărat noi de asta, mai ales că am făcut atunci o mulţime de abonamente pentru *ediţia populară* în Tărlungeni, Zizin şi Purcăreni. Am avut mulţumirea de a constata că ideea noastră de a da posibilitate să citească revista şi celor cu mijloace materiale mai modeste, a fost foarte bună.

Şi cu astea am cam terminat ce am avut de spus. Sperăm că în luna viitoare *cronica noastră* să fie mai bogată. Poate că în primăvară se vor mai desmorţii Săcelenii şi vor fi mai activi, dându-ne şi nouă prilejul de a scrie despre cât mai multe şi mai felurite întâmplări. Până atunci încheiem, „cu noroc şi voie bună!".

Ion Păltănea.

Decoraţie. Dl. *Ioan Moşoiu*, proprietarul restaurantului şi berăriei *„LUTHER"* din Braşov, un însufleţit sprijinitor al nostru, a fost decorat cu medalia „Meritul comercial şi industrial cl. I." Transmitem sincere felicitări acestui distins fiu al Săcelelor.

Un gest frumos. *Dl. Gh. I. Gologan*, dir. cotid. *ARDEALUL*, a luat iniţiativa strângerii sumei de Lei 5.000.— pentru cumpărarea unei căsuţe, văduvei IOANA BRUMAR, rămasă cu 10 copii. Cum suma a fost strânsă, dl. Gologan trebuie felicitat pentru frumoasa sa faptă.

Pavare. După informaţiile ce posedăm, suntem în măsură a anunţa că este foarte posibil, ca şoseaua *Dârste-Bratocea*, să fie complect refăcută, iar porţiunea care trece prin satele săcelene, să fie pavată. Această lucrarea ar costa aproape 30.000 000.— lei, care s'ar acoperi printr'un împrumut. Prefectul Judeţului a promis tot sprijinul său, pentru realizarea acestei mari trebuinţe a Săcelelor.

Parc. Am fi curioşi să ştim, dacă actualul parc comunal *Preotul Victor Popeia*, din Satulung, va rămânea şi în sezonul care vine, tot în starea în care a fost lăsat în toamnă? Nu cred domnii dela primărie, că un mic bufet pentru vară ar fi mai mult decât necesar cum de altfel este şi lumina electrică? Un parc cu lumină electrică are altă atracţie decât un simplu loc împrejmuit cu zăbrele şi cu câteva bănci de odihnă. Un lucru terminat numai pe jumătate este egal cu o cheltuială zadarnică.

Note literare.

Pentru informarea cititorilor noştri atât în ceiace priveşte cartea cât şi revistele româneşti, înfiinţăm această rubrică de note literare.

„Mugurul" Anul VIII. Nr. 6—7. Februarie — Martie 1938. Publicaţiile şcolăreşti sunt puţine, aşa că trebuiesc privite cu o deosebită atenţie din partea noastră, a celor care ştim ce însemnează a face astăzi literatură. Aceste cristalizări de gând tineresc, sunt o adevărată chezăşie, că literatura noastră de mâine nu va fi pustie şi va urma pe drumul trecutului glorios, luptând pentru un viitor de afirmare cât mai strălucit. Una dintre cele mai bune, dacă nu prima, este revista elevilor Liceului Mihai Viteazul din Bucureşti, cu titlul aşa de semnificativ: *MUGURUL*, Din cuprinsul acestui număr (6—7) reţinem minunata descriere a dlui. prof. *Nicolae Ioan*, SPRE CIUCAŞ; Ideea Naţională la primii noştri Poeţi de *Paul Bucovski:* precum şi Cronica Teatrală semnată de *Valeriu Calciu*, tânărul nostru colaborator, Revista cuprinde şi minunate clişee în zinc. Le urăm din suflet spor la muncă pentru literatura de mâine. ● v. ş.

Note. Numărul viitor al revistei va apare înaintea Sfintelor Sărbători ale Paştelor, în număr dublu şi sărbătoresc. Va cuprinde o mulţime de *cronici literare, informative, polemice, recenzii* precum şi câteva „puneri la punct". Dl. Inginer *Alexandru Stroie*, va recenza volumul dlui. *Aurelian Pană*, intitulat *„Agricultura în Satele Unite"*. Tot în numărul viitor va apare o bogată rubrică cu *„Note literare"*. Rugăm deasemenea pe toţi cei cari doresc a ne da reclame, *să ni le trimită din timp*, pentru a apare în condiţiuni technice cât mai bune.

Administraţia.

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi, vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 1. III. 1938. — 1500 ex. —

Abonații noștri: *)

au plătit între 1—31 Ianuarie 1938.

	Au achitat abonamentul pe anul: 1938
George Moroianu, dr. profesor universitar Cluj	200
Nicolae Bunescu, comerciant. Buzău	150
Aurel Neguș, dr. advocat. Brașov	150
Radu Găvruș, dr, notar public. Brașov	150
Aurel Oancea, deputat. Medgidia	150
Gheorghe Median, moșier. Com. I. G. Duca Jud. Constanța	150
Sebastian Niculescu, dr. inginer chimist. Brazi	100
Radu Gh. Sulica, comerciant. București	100
Vasile Ciocoiu, funcționar superior. București	100
Dumitru D. Boncotă, prop. Com. Amzacea. Jud. Constanța	100
Ion I. Băncilă, comerciant. București	100
Radu I. Băncilă, comerciant. București	100
Ioan I. Munteanu, administrator. Măicănești. Jud. R. Sărat	100
Ioan Poenaru, brutar. Turcheș. Jud. Brașov	100
Mircea Pantu, director. București IV	100
Ioan Tocitu, dr. Ferdinand I. Jud. Constanța	100
Au plătit prin C. E. C. Nr. 25.187.	
Radu Gh. Beșleagă, comerciant. Cahul	100
Streinătatea.	
Constantin G. Jarnea, funcț. Varșovia	150

	1935	1936	1937
Oprea Jinga, comerciant. Satulung	50	50	—
Iancu Bărbat, preot Tărlungeni 1/2 an	—	—	50
Ioan Tocitu, dr. medic. Caramurat 1/2 an	—	—	50
Ciupală și Ardeleanu, restaurantul Gării Brașov	—	100	—
Ciupală și Ardeleanu, Berăria Azuga Brașov	—	100	—
Toma Giurgiu, preot, Purcăreni	—	100	100
Gheorghe Axente, funcționar. Sft. Gheorghe	—	100	100
Ionel Voicu, șef atelier. Satulung	—	100	—
Petre Eftimiu, cantor. Ghimeș-Ciuc	—	—	100
Ioan Tudor, comerciant. Ploești	—	—	100
Vasile Ionescu, pădurar. Satulung	—	—	100
Vasile Gheorghe Dima, Bănești	—	—	100

*) Abonații sunt trecuți în ordinea în care au plătit abonamentul. Le mulțumim și pe această cale. Sprijinul acordat ne arată încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe acelaș drum al Săcelelor de mâine.

	1935	1936	1937
Gheorghe Popa, inspector şef. Cluj	—	—	100
Ioan Beşchea, restaurator, Braşov	—	—	100
Ioan Grama, notar, Purcăreni	—	—	100
Primăria Comunei Tărlungeni	—	—	100
Au plătit prin C.E.C. Nr. 25.187.			
Alexe Odor, Procurist, Banca Albina. Sibiu	—	—	100

Ecouri din presă despre „Plaiuri Săcelene".

— *REVISTA „GÂNDURI DELA MARE".* —

(Constanţa a. II. n. 1—2. I.—II. 1938.)

Revista *„Plaiuri Săcelene"*, condusă cu multă pricepere şi entuziasm de dl. Victor Tudoran, străbate al cincilea an de atitudini spornice pe plaiurile Săcelelor, de unde ne-au venit şi nouă, aici, în Dobrogea, mulţime de mocani isteţi, care s'au înfrăţit prin traiu cu stepa şi marea, făcându-ne cinste tuturor.

Niciodată nu va fi privită cu indiferenţă o muncă cu un scop de ridicare a unor plaiuri cu un frumos trecut istoric şi cu cât stăruinţa va fi mai dârză cu atât meritul luptătorilor va fi mai mare. *„Plaiuri Săcelene"* cu colaboratorii ce-i are se străduieşte în mod demn să scoată la lumină toate valorile specifice săcelene. Scrisă cu entuziasm şi căldură revista va lăsa o frumoasă pagină în istoria culturală a Ardealului.

Titus Cergău.

AM PRIMIT LA REDACŢIE

Nu anunţăm în această rubrică decât ziarele şi revistele cari la rândul lor ne anunţă. Redacţia.

Reviste: *„Buletinul Cărţii Româneşti"* Bucureşti. *„Conferenţa"* Bucureşti. *„Cuget Clar"* Bucureşti. *„Cuget Moldovenesc"* Bălţi. *„Curierul"* Sibiu. *„Gânduri dela Mare"* Constanţa. *„Gând Românesc"* Cluj. *„Gândirea"* Bucureşti. *„Gândul Vremii"* Bucureşti. *„Iconar"* Cernăuţi. *„Insemnări Sociologice"* Cernăuţi. *„Hotarul"* Arad. *„Luceafărul"* Timişoara. *„Prometeu"* Braşov. *„Rânduiala"* Bucureşti. *„România Eroică"* Cluj. *„Sănătatea"* Bucureşti. *„Sbucium"* Ploieşti. *„Stâna"* Poiana Sibiului. *„Ţara de Mâine"* Cluj.

Ziare: *„Fruncea"* Timişoara. *„Gazeta Transilvaniei"* Braşov. *„Libertatea"* Orăştie. *„Naţiunea"* Reşiţa. *„Românizarea"* Bucureşti. *„Tribuna Noastră"* Cluj.

Cotidiane: *„Acţiunea"* dir. George Mihăilescu Galaţi. *„Ardealul"* dir. G. I. Gologan, Braşov. *„Dobrogea Jună"* dir. C. N. Sarry, Constanţa.

Streine: *„Nădejdea"* Vârşet (Iugoslavia).

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ.; Gheorghe Dragoş, asist. univ.; Nina Florian, scriitoare, Silvestru Garcea, preot; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof. Aurel A. Mureşianu, istoric; Nicolae Pană, înv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; Hans Recker, publicist; Gheorghe Şerbu preot; Dr Ilie Toma, asist. univ.; Haralambie Ţugui scriitor şi tinerii publicişti săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Victor Ion Critu, Ion Despan, Ion Păltănea, Gigi Deleanu, Ion B. Peteu, Lucian Ducşoara, Ioan Sulu, Ion Moisiu, Mihai I. Tepşan, Niţă Pârciog, N. Moroianu, Ion Pandrea, Vlad Şeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământul românesc, să înfăţişem prezentul văduvit de măreţia trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine şi să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocăneşti.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari	Lei 100
Abonamente de sprijin dela	„ 150
Societăţi culturale, şcoli	„ 200
Instituţii şi autorităţi	„ 400

Un număr simplu Lei **10.—**
Număr dublu . . „ **15.—**

Abonamentul la ediţia populară este Lei 60.— dar plătit înainte prin mandat poştal.

°°°°

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

°°°°

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA

Plaiuri Săcelene

SATULUNG — SĂCELE — (Jud. BRAŞOV)